

فصل اول - راجع به صدور پروانه حفر چاه و قنات

ماده 1 - بااستناد ماده 3 قانون توزیع عادلانه آب هر شخص اعم از حقیقی و حقوقی و وزارتخانه‌ها و دستگاه‌ها و ارگانهای دولتی و نهادهای انقلاب اسلامی بخواهند از آب‌های زیرزمینی در هر نقطه از کشور به وسیله حفر چاه و یا احداث قنات و یا از طریق تعمیق یا تغییر محل چاه‌های موجود و ادامه پیشکار قنات و توسعه چشمه با طرق دیگر استفاده کنند به استثنای چاه‌های واقع در مناطق غیر ممنوعه مشمول ماده ۵ قانون توزیع عادلانه آب باید تقاضای کتبی خود را طبق نمونه شماره 1 پیوست که حاوی مدارک مذکور در آن باشد به سازمان‌ها یا شرکت‌های آب تابعه وزارت نیرو یا شعب آنها تسلیم نمایند.

تبصره - وزارتخانه‌ها و دستگاه‌ها و ارگان‌های دولتی و نهادهای انقلاب اسلامی نیز مشمول این ماده بوده و می‌بایستی درخواست خود را طبق فرم شماره 1 پیوست تکمیل و ارسال نمایند.

ماده 4 - کمیسیون رسیدگی بصدور پروانه‌ها پس از وصول پرونده امر و بررسی آن در صورت موافقت با نظریه کارشناس یا کارشناسان مراتب را به شرکت یا سازمان متبوعه اعلام و الا با حضور کارشناس مربوطه بموضوع مجدداً رسیدگی و عندالزوم کمیسیون به تشخیص خود موضوع را به کارشناس یا کارشناسان دیگری ارجاع و پس از وصول نظریه کارشناسی اتخاذ تصمیم مینماید. تصمیم کمیسیون رسیدگی به صدور پروانه‌ها با اکثریت آراء اتخاذ میشود.

تبصره 1 - در مورد موافقت نامه موضوع تبصره یک ماده 5 قانون توزیع عادلانه آب نیز نحوه عمل بشرح فوق خواهد بود.

تبصره 2 - اتخاذ تصمیم در مورد صدور پروانه حفر و بهره برداری در یک یا دو مرحله حسب مورد با توجه به وضعیت آبهای زیرزمینی و ضرورت‌های فنی و نظریه کارشناس با کمیسیون پروانه‌ها میباشد. تبصره 3 - چنانچه متقاضی به نظریه کمیسیون رسیدگی به صدور پروانه‌ها یا نحوه عمل سازمانها و شرکت‌های آب منطقه‌ای در مورد تقاضای خود معترض باشند میتوانند به دادگاههای صالحه مراجعه نمایند. ماده 8 - پروانه حفر چاه قنات یا تعمیق یا تغییر محل چاه و ادامه پیشکار قنات طبق نمونه شماره ۴ پیوست که حاوی مشخصات فنی و محل حفر و شماره و تاریخ است بنام متقاضی صادر میگردد چنانچه ظرف یکسال از تاریخ صدور پروانه اقدامی برای حفر چاه بعمل نیاید پروانه صادره از درجه اعتبار ساقط است و تجدید آن منوط به انجام تشریفات مقرر در این آئیننامه خواهد بود.

تبصره 1 - در مورد چاه‌هایی که در مدت اعتبار پروانه حفر ولی قبل از بهره‌برداری از آن منطقه ممنوعه اعلام گردیده باشد کارشناس در صورت تأیید اتمام حفاری در مهلت مقرر در پروانه صادره متناسب با مساحت اراضی که بیشتر از زمان صدور پروانه نباشد و رعایت حریم منابع آب اطراف در تاریخ بازدید میزان بهره‌برداری و قدرت منصوبات را پیشنهاد و برابر نظر کمیسیون رسیدگی به صدور پروانه‌ها اقدام خواهد شد.

تبصره 2 - چنانچه احداث و یا ادامه پیشکار قنات بعلل موجهی مستلزم وقت بیشتری باشد متقاضی میتواند تمدید مدت را خواستار شود در اینصورت پس از تشخیص کارشناس مهلت مناسبی برای انجام مفاد پروانه تعیین و به متقاضی اعلام خواهد شد.

ماده 11 - در مناطق ممنوعه حفر چاه یا قنات بجای چاه و یا قناتی که خشک شده و یا آبدی آن نقصان فاحش یافته و استفاده کافی از آنها بعمل نمی‌آید و تا سه سال قبل از ممنوعیت منطقه از آن بهره‌برداری میشده است با اخذ پروانه مجاز است مشروط به آنکه اولاً از آب چاه یا قنات جدید فقط زمین‌هایی آبیاری شوند که قبلاً از چاه یا قنات قبلی مشروب میشده اند ثانیاً در حریم منابع آب متعلق به دیگری نباشد ثالثاً حفر چاه یا قنات در ملک غیر با اجازه مالک باشد. با حفر این قبیل چاه‌ها یا قنات چاه یا قنات قبلی فاقد حریم و متروکه اعلام خواهد شد. اعمال مقررات این ماده مشروط به آنست که صاحبان چاه یا قنات حداکثر پنجسال پس از خشک شدن و یا نقصان فاحش آب برای استفاده از مقررات این ماده به ادارات مربوطه مراجعه نمایند پس از انقضای مدت مذکور در این مورد تقاضائی قبول نمیشود.

تبصره 1 - صدور پروانه حفر چاه بجای قنات در صورتی ممکن خواهد بود که کارشناس یا کارشناسان ذیربط (کارشناس آبهای زیرزمینی و کارشناس کشاورزی) امکان احیاء یا لایروبی قنات را از لحاظ فنی و اقتصادی مردود اعلام نمایند.

تبصره 2 - تشخیص نقصان فاحش آبدی قنات و چاه‌هاییکه عملاً مسلوب المنفعه نبوده ولی استفاده کافی از آنها بعمل نمی‌آید با کارشناس است که با ملاک قرار دادن متوسط آبدی پنج سال قبل از ممنوعیت منطقه اعلام نظر خواهد کرد.

تبصره 3 - میزان بهره‌برداری در مورد چاه‌ها و قنات موضوع مواد 10 و 11 بر مبنای معدل آبدی لحظه‌ای پنج سال قبل از تاریخ ممنوعیت منطقه یا خشک شدن آنها منظور میگردد.

تبصره ۴ - تعیین محل حفر چاه بجای قنات در مظهر یا اراضی زیر شرب همان قنات بلامانع و در مواردیکه محل حفر چاه در ابدیه یا خشکه کار قنات تعیین گردد کارشناس میتواند میزان تلفات آب در مسیر تا مظهر قنات را نیز با توجه به جنس اراضی و درجه نفوذپذیری معبر محاسبه و پیشنهاد نماید. تبصره ۵ - در مواردیکه آمار کافی برای تعیین آبدیه لحظه‌ای چاه یا قنات در دست نباشد میزان آب با توجه به قرائن و امارات و تحقیق از مطلعین و معتمدین محلی وسیله کارشناس مربوطه تعیین خواهد گردید.